UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ Dicatvm

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

5. De annis 70. quibus in obliuione Tyrus futura dicitur cap.23.v.15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-64340

Visual Library

2. Alij denique melius cenſent, genuinum horum verborum ſenſum eſſe, hanc calamitatem AEgyptiorum & AEthiopum tres annos duraturam. Ita Sanctius, Menochius & Cornelius laudato S. Hieronymo, qui ait prænuncia-ri AEthiopas trium annorum mala paſſuros. Quæ expoſitio apprimè con-gruit cum ijs, quæ annotabam 4. Reg. 19. ver. 29. de tribus annis, quibus meſſis ad Iudæos impedita fuit: Hi enim anni, ab eo tempore numerandi ſunt, quo Tharaca rex AEthiopiæ, vires Aſſyrias à Iudæa diuertit. 4. Reg. 19. verſ. 9. vt docent auctores iam relati. Non quod putem hoc triennium fuiſſe inte-grum, cùm anno tertio ſerere & metere licuerit, ſed quod Angelus ſtragem il-lam Aſſyriorum ediderit, eoſq; in patriam repulerit, anno tertio ciuiliter com-puto, ex quo regi AEthiopum occurrerant, & crudeli bello AEgyptios fini-timoſque AEthiopes cœperant infeſtare, ex probabili ſaltem quorundam opi-nione. Vide aliam explicationem Iſa. 37. v. 30. *Concluſio*

3. Hinc ſequitur Iſaiam nudum & diſcalceatum, non tribus annis, ſed forte triduo inceſſiſſe: ſiquidem anno 14. Ezechiæ cœperunt impleri quæ paulo ante minaci hoc vaticinio denunciata fuerant, vt docent auctores q. præced. num. 2. laudati. *Iſaias non inceſſit nudus 3. annis.*

ISAIAE XXI. v. 16.

ADhuc in vno anno, quaſi in anno mercenarij, & auferetur omnis gloria Cedar. Qui-dam hæc referunt ad Aſſyrios, quaſi hi poſt vnum annum vaſtationis Iu-daicæ ſub Ezechia, Saracenos perſecuti fuerint, vt monet S. Hieronymus & Sanctius hîc. At communior, & vt puto, probabilior interpretatio hæc ad Chaldæos accommodat, quibus Arabes anno vno poſt euerſa à Nabuchodo-noſore Ieroſolyma, in prædam dati ſunt, iuxta vaticinium Ieremiæ cap 49. ver. 28. Ita S. Hieronymus, Lyranus, Sanctius, Cornelius, Mariana, Menochius. Addunt aliqui fortè hic tempus definitum, pro breui indefinito poſitum. Sic huius loci idem ſenſus eſſe videtur, qui ſupra cap. 16. v. 14. *Hæc referuntur nō ad Aſſyrios ſed ad Chaldæos.*

ISAIAE XXIII. v. 15.

In obliuione eris ô Tyre, ſeptuaginta annis.

QVÆSTIO V.

De initio & fine horum annorum.

1. CErtum eſt Tyrum fuiſſe aliquando à Chaldæis oppugnatam, vt hoc cap. Iſaias, & clariùs Ezechiel cap. 26. palam faciunt. Id autem non conti- *Tyrus vaſtata à Chal-*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

P.
H. Phil
Chron
Vet: Teſt
A 1
17

daïs nō ante 11. annū tranſmig. Iechoniæ, ſed neque poſt 27.

contigit ante annum 11. tranſmigrationis Iechoniæ : ſiquidem
iri, prædicit eodem capite & anno Ezechiel. Neque vltra annum
ſeptimum eiuſdem tranſmigrationis differri poteſt Tyri expugn
anno 27. idem Ezechiel cap. 29. v. 18 hæc à Deo accepit: *Fili hominis*
noſor rex Babylonis ſeruire fecit exercitum ſuum ſeruitute magna aduerſus
caput decaluatum, & omnis humerus depilatus eſt, & merces non eſt reddita
citui eius, de Tyro pro ſeruitute, qua ſeruiuit mihi aduerſus eam &c. Iam
rat oppugnata.

Concluſio in genere.

2. Si ab eo tempore iſti 70. anni originem ducerent, vſque ad
ſtaſpis propagarentur: ſed affirmare non auſim, hanc eſſe loci
tiam. Eam in opinionem magis propendeo, vt ſuſpicer, ab Iſaia
rum ſeruitutem, obſcurè denunciari, quam poſtea Ieremias ap
eſt, cap. 25. Qua ratione Tyrus dicitur in obliuione futura annis 70.
poſtea totos illos annos obliuio tenuerit; ſed terminarit. Vide Gen
cum notis ibi appoſitis.

Obiectio ex Ioſepho.

3. Dices: Ioſephus lib. 1. contra Appionem circa medium, ex
hiſtorijs refert, Ithobalo Tyri regnante, eam à Nabuchodono
fuiſſe, per annos 13. poſt hunc regnaſſe Baal annos 10. tum Iudices
Ecnibalum menſes duos, Chelbin menſes 10. Albarum Pontificem
nos, Mittonum & Geraſtum Iudices ſexcennium, Balatum reg
num, Merbalum Babylone accitum, quatuor annos, denique fra
mum, annos 20. Vnde colligit annos 54. & tres menſes, moneque
donoſorem anno regni ſui ſeptimo cœpiſſe Tyrum obſidere, Cyrum
no 14. Iromi Perſarum tenuiſſe principatum. Ergo Tyrus non
ne niſi 53. annis, qui ab initio obſidionis illius, vſque ad Cyrum el
toto illo tempore videtur eius memoria viguiſſe, quippe, quæ pa
partim Iudices habuerit.

Reſp. 1.

4. Reſpondetur 1. ſi annos iſtos 54. ab initio obſidionis Ty
annum decimumquartum Iromi completum, & decimumquin
rentem ſupputemus, includendi erunt termini, quibus ſi addas
Nabuchodonoſoris obſidionem præcedentes; exurgent ab ex
buchodonoſoris, vſque ad Cyrum, anni ſolum 60. aut 61. qui com
qua ratione poſſit approbari. Quamobrem iure poſſet quiſpiam
cem ex hoc numero excidiſſe (ſicut alibi apud Ioſephum 7. pro 7
tur) & Nabuchodonoſorem anno regni ſui 17. expleto, obſidionem
ſpicatum, eaque Vrbe tandem circa annum regni 31. potitum
citer elapſo, Ægyptum Chaldæis in mercedem fuiſſe datam. Si
buchodonoſoris, vſque ad initium Monarchiæ Cyri exclu

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

anni 70. quibus in obliuione Tyrus futura prædicitur, eo ſenſu, quem iam num. 2. afferebam. Vide infra Ezechielis 25. 26. 29. de annis 70. Babylonicæ ſeruitutis notata & diſputata.

5. Reſpondetur 2. Etſi Tyrus tunc iudices & reges habebat, ſeruitutem nihilominus ſub iugo Babylonico ſeruiebat, ita depreſſa, vt nullum priſtinæ gloriæ ſignum appareret, nihil eſſet, quod antiqui ſplendoris memoriam foueret, ac proinde quoad magnificentiam qua antea præcellebat, obliuione ſepulta videbatur, vt notant S. Hieronymus, Sa, Mariana &c. *Reſp. 2.*

6. Reſpondent aliqui 3. vt videre eſt, apud Cornelium Ezech. 29. v. 17. qui Ioſephum & Beroſum interpretantes, aiunt, *Nabuchodonoſorem, Tyrum eiusq; regem Ithobalum cœpiſſe obſidere anno regni ſui 7. (inchoante) computando annos regni eius ab expugnata Ieruſalem.* Quod reſponſum non probo: Etenim Chaldæus ſub finem anni regni ſui 18. Ieroſolymam cepit, decimo nono ineunte flammis dedit. Licet igitur pauculas ſeptimanas anni 18. finientis pro anno integro ſumpſeris; nontamen ante 24. regni illius ad ſeptimum Vrbis expugnatæ peruenies. Hoc itaque computo, annus 24. Nabuchodonoſoris eſſet primus Tyriæ obſidionis, & 36. illius regis, eſſet decimus tertius huius obſidionis: eam autem annorum connexionem neque alius vllus, neque Cornelius facilè admiſerit, cum hic diſertè velit Tyrum anno 35. Nabuchodonoſoris expugnatam. Adhæc confecto hoc bello Tyrio, ſubacta eſt AEgyptus, & alia à Nabuchodonoſore geſta ſunt, quæ plus temporis requirunt, quam, quod ab anno regni eius 35. abſoluto, vſque ad eius obitum interceſſit: præſertim, cum ex probabiliori ſententia integros 43. annos non regnauerit, vt ſuo loco dictum. *Reſp. 3.*

7. Dices iterum: quomodo hîc Tyri calamitas 70. annis definitur, cùm ei dicatur: *non ædificaberis vltrà*? Ezech. 26. v. 14. præſertim cùm conſtet, eam poſt Nabuchodonoſorem reſtauratam fuiſſe, & rurſus ab Alexandro Magno expugnatam? Imo tempore Nehemiæ Tyrij Ieroſolymis nonnulla domicilia habebant, & ſabbatis piſces aliaque venum exponebant. 2. Eſdræ 13. v. 16. Cornelius triplici reſponſo iſtius loci ſenſum aperit. 1. ex Leone Caſtrio, qui Ezechielis oraculum idcirco verum eſſe cenſet, quod poſt annos 70. non eadem, ſed alia alio loco Tyrus ædificata ſit. Vnde priorem Palætyrum idem antiquam Tyrum appellatam eſſe indicat. Id tamen iure ſuſpectum eſt Cornelio, quia tam Tyrus, quam Palætyrus ante Nabuchodonoſorem ſub Salmanaſare traditur extitiſſe, libro 9. Antiq. extremo. 2. quia Tyrus inſtaurata, non fuit in ea gloria & ſplendore, quo antea fulgebat, cum eſſet *regina populorum*, vt exponit S. Hieronymus, Ezech. 26. Sa & Mariana ibid. Sanctius hic num. 29. *Tertiò* vt *vltra* ſit idem, quod ad longum tempus, quale eſt 70. aut etiam 40. annorum. Ita Cornelius, Menochius. Quem in ſenſum Philiſtæi *non vltra* in terminos Iſrael ve- *Obiect. 2.* *Reſp.*

niſſe dicuntur 1. Reg. 7. v. 13. & Deus ait, ſe non daturum *vltra Hebræ-*
brium in gentibus, Ioel 2. v. 19.

Notabile dogma S. Hieron.

8. Addit S. Hieronymus in illud cap. 26. Ezechielis, eos non ſ[illegible]
pere curandos qui *Græcas & Phœnicum, maximeq́; Nicolai Damaſceni [illegible]*
barorum, aiunt ſe, quæ huic hiſtoriæ contradicunt, legiſſe hiſtorias, & nihil ſuper [illegible]
tione à Chaldæis inueniſſe Tyriæ ciuitatis: cùm probare poſſimus, multa diuini [illegible]
cta, quæ in Græcis voluminibus non inueniantur.

Quando Tyrus obſeſſa à Nabuch.

9. Fateor equidem, nec finem, nec initium obſidionis Tyri [illegible]
compertum eſſe: opinor tamen Nabuchodonoſorem circa annum [illegible]
vel 17. parte aliqua ſuarum copiarum, vel potius circa annum 21 Ty[illegible]
gere cœpiſſe: poſt annos 13. in ſuam poteſtatem redegiſſe, eamque [illegible]
portionem eius non exiguam, ita ſolo æquaſſe, vt vbi nuper magnifi[illegible]
bant palatia, ſiccarentur retia piſcatorum. Exinde Tyriorum gloria [illegible]
ta obliuionis fouea obrutam latuiſſe, donec completa multarum gen[illegible]
muni ſeruitute, imperium Babylonicum, & ſenſim preſſis iugo Babylo[illegible]
annos 70. prouincijs ſua redderetur libertas, initio à Iudaicæ captiui[illegible]
xatione facto, ac denique ſucceſſu temporis rediuiuam Tyrum cum [illegible]
floreret. Porro de obſidione & poſterioribus Tyri regibus erudite [illegible]
diſputat Petauius, lib. 9. cap. 65.

Errãt hic Hebræi.

10. Ex dictis ſequitur 1. erroneam eſſe Chronologiam Hebræorum [illegible]
Tyrum captam tradit anno 13. Nabuchodonoſoris: ſiquidem Ezechiel [illegible]
anno 18. Nabuchodonoſoris de futura eius expugnatione vaticinatur [illegible]
ronymum Pradum in cap. 26. Ezech. vitioſis Ioſephi codicibus vſum [illegible]
apud Ioſephum ſcribit Philoſtratus Nabuchodonoſorem obſediſſe Tyrum annis [illegible]
bus 10. Nam ſicut lib. 1. contra Appionem habentur anni 13, ita lib. 10. [illegible]
calcem cap. 11. eundem numerum ex Philoſtrato, tam in Phœnicum [illegible]
Indorum hiſtorijs retinet Græcus textus & interpretatio Gelenij. [illegible]
ſini verſio Pradum fortè circumuenit.

Quamdiu Tyrus obſeſſa.

ISAIAE XXXII. v. 10.

Varia interpretationes.

P*Oſt dies enim & annum vos conturbabimini confidentes: conſummata [illegible]*
demia. In Hebræo eſt, iamim al ſchana, *dies ſuper annum*: in Græco [illegible]
ἐνιαυτοῦ *dies anni*; quibus verbis quidam annos aliquot interpretantur [illegible]
vt Sa. Alij annum & aliquot dies, vt Foreira & Pagninus, alij modi[illegible]
pus, vt Hugo, Adamus. Alij longum tempus intelligunt. At verò Sa[illegible]
anno 5. Ezechiæ dicta putat, q. d. poſt dies, quibus impleri poteſt annus [illegible]
ſatis ſint, ad annum complendum conturbabimini, quando nimirum [illegible]
Concluſio. Ezechiæ Samaria euertetur. Ego verò nihil aliud ſignificari [illegible]

venturum aliquando tempus, quo conturbentur, & duram vindemiam expe-
tantur ſui excidij, quod ſpectata notione verborum, modo ad breue, modo ad longum tempus applicari poteſt. Præſens vaticinium S. Hieronymus, de captiuitate, quam Iudæi poſt Chriſtum ſubierunt intelligit. Dicit, inquit, vindemiam conſummatam, & poſt vltimam vaſtitatem, quæ ſub Veſpaſiano & Tito. Hadrianoque accidit, nequaquam aliam captiuitatem eſſe venturam, nec remanſuros botros in populis, qui deinceps colligendi ſint. S. Hieronymo ſubſcribunt Cornelius, Menochius.

ISAIÆ XXXVI. v. 1.

ET *factum eſt. in quartodecimo anno regis Ezechiæ, aſcendit Sennacherib rex Aſſyriorum ſuper omnes ciuitates Iuda munitas & cepit eas.* Id Cornelius inſcribit anno m. 3232. ante Chriſtum 717. hoc eſt, ante vulgarem Chriſti Epocham 719. Torniellus & Salianus anno m. 3322. Olymp. 12. primo, ante Chriſtum, vt computat Salianus 731. id eſt, ante Chriſti æram 732. Ego anno m. 3325. ante æram Chriſti 7.6. quo acta eſt Olympias decima ſexta. *Quoto anno m. vel ante Chr.*

ISAIÆ XXXVII. v. 30.

T*ibi autem hoc erit ſignum: comede hoc anno, quæ ſponte naſcuntur, & in anno ſecundo pomis veſcere; in anno autem tertio, ſeminate & metite.* Valde probabile eſt hosce tres annos ab autumnali menſe Tiſri accerſendos eſſe, quia ad ſementem & meſſem ſpectant, ſicut anni Sabbatici & Iubilæi, vt alibi latius expono. Annos verò illos tres. de quibus Iſaiæ 20. ver. 3. egimus, arbitror aliquanto poſt cladem Chaldæis ab Angelo illatam protendi: Sennacherib enim ſine dubio præſidia in debellatis prouincijs reliquerat, quibus, victi AEthiopes & AEgyptij, tanquam victoribus & heris parere cogebantur, donec poſt tres annos iugum excuterent, cum putandum non ſit, percuſſis ab Angelo Aſſyrijs, eorum potentiam quaſi momento penitus euanuiſſe, ſiquidem Aſarhaddon ſucceſſor Sennacheribi in agros Iudææ vicinos colonias deduxit.

ISAIÆ XXXVIII.

VErſ. 1. *In diebus illis ægrotauit Ezechias.* Anno 14. regni ſui deſinente, aut *Morbus*
iam tranſacto, quo fere tempore Sennacherib vel per Iudæam graſſa- *Ezechiæ*
batur, vel contra Tharacam arma verterat, vt docet hic Sanctius cum Abulenſi, Cornelio &c. Huc ſpectant, miraculoſa morbi illius depulſio, carmen illud Euchariſticum: *Ego dixi in dimidio dierum meorum.* admirabilis regreſſus vmbræ per decem lineas, in horologio Achaz, denique liberalis illa

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

P. H. Phil
Chron
Vet: Test
A 1
17

Dei promiſſio facta ipſi Ezechiæ, de vita eius in 15. annos protoga
necdum natus eſſet Manaſſes illius hæres. *Audiui orationem tuam, &*
mas tuas: ecce ego adijciam ſuper dies tuos quindecim annos: & de manu re
ruam te, & ciuitatem iſtam, & protegam eam.

NOTÆ ET QVÆST. CHRONOL.

IN PROPHETIAM IEREMI

QVÆSTIO I.

Quot annos vaticinatus fuerit Ieremias.

In Iudæa prophetauit an. 41. in Aegypto aliquandiu.

1. Eremias cùm adhuc eſſet puer, prophetare cœpit, anno
cimo Ioſiæ filij Amon regis Iudæ, prophetauitque in
annis decem & nouem, & poſtea ſub Ioakim filio eius,
decim, & ſub Sedecia, qui vltimus fuit regum Iuda an
vſque ad quintum menſem, quando à Babylonijs capta eſt Ieruſalem
verò & Iechoniæ terni menſes, (quorum alter in AEgyptum, alter
ductus eſt Babylonem) in ſupradictis annis computantur: ac per
dio prophetiæ, vſque ad captiuitatem Ieruſalem, in qua, & ipſe capt
phetauit annis quadraginta & vno, præter illud tempus, quando d
AEgyptum, ibique prophetauit in Taphnis, vt hoc ipſo volumine
Ita S. Hieronymus, in cap. 1. Ieremiæ.

Vniuerſe fere annis 42. vt minimum.

2. Theodoretus initio huius prophetiæ, non meminit AEgypt
tum ait, Ieremiam ſub quinque regibus Iuda, vniuerſim 41. annos,
paucis menſibus, quibus nempe Ioachaz & Iechonias reges fuer
men menſes, aliorum regum annis abſorbentur, vt monet S. Hiero
ſuffragantur Sanctius & Ghislerus Ierem. 1. v. 3. Cornelius hic
nis, qui diſertè docent, eum annos 41. in Iudæa propheraſſe,
putationem rationes meæ examuſſim quadrant. Nec procul ab hac
recedunt Salianus & Torniellus, dum anno m. 3407. Ieremiæ
cantur, & anno 3447. notant Nabuzardanis incendium.

Cœpit an. 13. Ioſiæ.

3. Quod Ieremias anno 13. Ioſiæ prophetandi initium fecerit,
cap. 1. v. 2. Quod etiam in AEgypto, poſt Sedeciæ caſum, prophe

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN